

IKONOGRAFIE

O bec se skládá ze dvou částí – Hobšovice a Skůry s osadou Křovice. Hobšovice se připomínají v roce 1185 v přídomku šlechtice Vescemila z Hobšovic (*Vescemilus de Hobscouiz*), který svědčil v listině knížete Bedřicha pro pražský špitál sv. Jana Jeruzalémského. Zmínka o vsi samotné je v listině, která se hlásí do období okolo roku 1227, ale jinak je falzem z poloviny 13. století. Z té vyplývá, že klášter benediktinek při bazilice sv. Jiří na Pražském hradě patří platy ze dvou dvorů v Hobšovicích. Vedle církevního majetku byla část vsi v držení vladyckého rodu. Po jménu známe Ottu z Hobšovic zmiňovaného v roce 1318. V roce 1356 byli vlastníky této části vsi měšťané Starého Města Pražského Jeklín a Zipota Benešovští, v roce 1362 bratři Jan a Mikuláš, v roce 1377 Hanza Benešovský a v roce 1410 jistý vladyka Jan. Benešovští pocházeli z pražského patricijského rodu Volframoviců. Ve druhé polovině 14. století v Hobšovicích již stál farní kostel zasvěcený sv. Václavovi. V rámci církevních organizační struktury pražského arcibiskupství příslušel farní okrsek k řípskému děkanátu. Na přelomu 14. a 15. století stále patřila část vsi církvi. V době husitských válek byl církvi majetek odebírán a ten se dostával do světského držení. Od prvních desetiletí 16. století se v držení Hobšovic setkáváme s pány z Martinic. Další osudy Hobšovic byly těsně spojené s osudy martinických panství Okoř a pak Smečno.

Skůry se v písemných historických pramenech poprvé připomínají v roce 1282 jako majetek vyšehradské kapituly. Skůry, či Vskury, jak se tehdy psalo, byly v roce 1318 drženy Blehem ze Vskur. Ve 14. století se zde připomíná již neexistující farní kostel sv. Bartoloměje, ke kterému v roce 1363 podávali faráře Bedřich a Půta ze Vskur. Později byla ves rozdělena mezi několik vlastníků. Svého času patřila

i ke Smečnu pánů z Martinic, ale od konce 16. století se ves stala součástí panství Zlonice. Křovice se poprvé připomínají v roce 1273 jako ves patřící premonstrátskému klášteru na Strahově. Této instituci patřila ves ještě v závěru 15. století. Později se s ní setkáváme jako s příslušenstvím zlonického panství. Na konci 19. století z bývalé vsi zůstal pouhý poplužní dvůr.

Znak obce se shoduje s popisem: V červeno-zeleně děleném štítě po stříbrnou plamennou hlavou ve zlatém kruhu knížecí čepice zdobená křížkem, vše nad článkem položeného stříbrného řetězu, do kterého je z každé strany zvýšeně navlečena jeho rozlomená polovina. Horní polovina štítu s plamenným řezem ukazuje k rodu, který se psal z Hobšovic a měl velice pravděpodobný původ v pražském patricijském rodu Olbramoviců. Dolní polovina štítu s články řetězu vychází z erbu Vzkurských ze Vzkur. Znak tedy ukazuje na dvě části, ze kterých je obec složena. Knížecí čepice ve zlatém kruhu (svatozáři) ukazuje na zasvěcení hobšovického kostela sv. Václavovi. Zelené pole má barevnost odpovídající symbolice přírody, venkova a zemědělství.

Vlajku obce lze popsat: List tvoří tři vodorovné pruhy, žlutý, červeno-zeleně polcený v první čtvrtině délky listu a žlutý, v poměru 1 : 6 : 1. V ose první čtvrtiny délky prostředního pruhu ve žlutém mezikruží knížecí čepice zdobená křížkem, vše nad článkem položeného bílého řetězu, do kterého je z každé strany zvýšeně navlečena jeho rozlomená polovina. Prostřední pruh opakuje barevnost a figury znaku, žluté pruhy mají oporu ve figuře knížecí čepice v mezikruží.

